

LLIBERTAT

òrgan oficial antifeixista del consell municipal

«Si algun apòstol o enviat de la Pau, piqués a les nostres portes amb proposicions de mediació o de fraccionaments, la nostra resposta seria un gest cortès, però sec i ferm, de comiat.»

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Barcelona, 15 — Telèfon n.º 255

ANY III — Mataró dimarts 18 octubre 1938 — NUM. 694

NÚMERO SOLT: 30 cts.
SUBSCRIPCIÓ: 4'00 PESSETES MES

En lloc d'imposar la pau han avivat la guerra

Les conseqüències del pacte de Munic són cada dia més catastròfiques. Tothom ho veu. Tothom ho adverteix o bé ho confessa. França—la França a la deriva—hauria volgut trobar la pau en la traïció que el pacte significa. Anglaterra—l'Anglaterra admiradora de Hitler—hi havia estat empenya per aquest mateix miratge. L'encerclament no ha coronat pas l'obra. Haurien volgut assegurar la pau i, per assegurar-la, resulta que n'han esfondrat un dels seus baluards més forts. El somni de Masaryk, que resolvia, amb una de les més sàvies, democràtiques i modernes Constitucions, els més perillosos problemes de la convivència de races en el complicat mosaic de l'Europa central, ha estat esvaït, esborrat amb unes signatures precipitades, arrencades diríem per la por. El pacte de Munic ha revifat tots els problemes, totes les avideses d'aquelles, conglomerat difícilment reconciliable, d'ambicions i de conveniències contradictòries, davant del gran bofi que la Txecoslovàquia desarmada podia representar.

Mr. Chamberlain i M. Daladier podien fer semblant de creure que satisfelen una minoria realment irredenta. Oblidaven—deliberadament o no—tota la cura que precisament havia estat posada a delimitar la frontera entre Txecoslovàquia, Alemanya i l'antiga Àustria. No han satisfet cap minoria; només han desfet la fesomia històrica i geogràfica d'un país que era gran i que començava a ésser fort; només han fet que aplomar hi les fortificacions al seu enemic secular; només han fet que excitar contra ella les altres minories.

Txecoslovàquia és així a punt de desaparèixer. Després d'Alemanya, que ha pres molt més del que li era donat; que ha pres poblacions txecques amb un dos o tres per cent sudets, hi ha Hongria i Polònia que, encoratjades per Itàlia, n'estiren trossos per un altre costat, mentre Romania i Iugoslàvia es mostren alarmades.

Tot de nous conflictes es preparen, doncs, sense que ni Mr. Chamberlain ni M. Daladier hi tinguin res a dir. Han llurat la presa a les feres, i ara semblen rentar-se'n les mans. Però la sang de les traïcions—Macheh ho sabia—no s'esborra amb l'aigua de tot un oceà.

Tanmateix, mentre França i Anglaterra se'n desenten, Hitler ara fa veure que se n'erigeix en defensor. Hitler s'oposa a les exigències d'Hongria i de Polònia. Hitler, en realitat, no vol que ningú li arrabassi la presa. Comença a considerar-la com a cosa pròpia. El primer pas va ésser imposar la dimissió de Benes. Ara exigeix la dissolució dels partits antifeixistes. Comença a dirigir l'economia txeca. Canalitza tota la producció vers Alemanya. En aquestes maniobres, com en l'Espanya de Franco, és encoratjat pels grans financers, que allà, com ací, venen el país per engrossir llurs interessos.

Txecoslovàquia és, doncs, a punt d'ésser absorbida, inexorablement i fatalment, si no hi és posat ràpidament remei. El gran baluard de les forces de la pau ha esdevingut el vesper de nous conflictes, plataforma magnífica de les forces de la guerra.

Cal, doncs, que les forces populars a França i a Anglaterra actuïn amb premura. No sols per evitar un nou i més catastròfic pacte de Munic, sinó per fer que, si més no, Hitler no vagi més enllà d'aquell pacte. Que respecti el que ha signat.

La restricció del consum de fluid elèctric per a l'enllumenat

Per a creure-ho d'interès general, publiquem un extracte del Decret de Treball i Economia aparegut diumenge en el D. O. de la Generalitat de Catalunya:

Article primer.—A partir del dilluns dia 17 d'octubre i mentre subsisteixin les circumstàncies actuals en la producció d'energia elèctrica i regelxi l'horari oficial actualment en vigor, totes les tendes, magatzems al major, despatxos comercials de Catalunya, començaran el treball a les nou del matí i tancaran les seves portes a les quatre de la tarda, essent facultatiu de cada un dels rams industrials i comercials la regulació del descans intermig d'una hora per a menjar. Dins de l'horari establert resta prohibit encendre els llums dels aparadors i tota aquella il·luminació que no sigui in-

dispensable per a la realització del treball.

Únicament resten exclosos d'aquest horari les farmàcies, els establiments sanitaris i d'assistència social i els mercats i centres de contractació de comestibles.

En els artífices següents es disposa que si l'implantació de l'horari redueix la jornada de treball, no seran modificats els sous i jornals. En els teatres, cinemes, cafès i restaurants, la il·luminació restarà reduïda a allò estrictament indispensable per al seu funcionament. A totes les oficines públiques es procurarà limitar tant com sigui possible el treball en hores que requereixin l'ús de llum artificial, i si més no s'empraran només els llums de sobre taula, prescindint de tota il·luminació que no sigui indispensable per al treball. A tots els llocs, incloses les cases particulars, i que tinguin aparells de focus múltiples coneguts per «aranyes», només es pot encendre una làmpara, amb la il·luminació general indispensable per al treball a realitzar.

L'única i millor solució d'unitat obrera Només un Sindicat i un carnet

Sembla que no és ni seria absolutament cap equivocació en afirmar que gairebé tots els treballadors de Catalunya i d'Espanya senten aquest desig, no ja d'unitat d'acció entre les nostres dues formidables Centrals Sindicals, sinó la fusió de les mateixes per existir només un Sindicat i posseir solament un carnet. L'experiència viscuda de sempre, fins dolorosa masses vegades entre nosaltres, ja ens hauria d'haver demostrat prou abundantment els errors profunds que encara sofrem en no transformar en una realitat immediata aquest vital desig de veritable solidesa per l'unitat positiva i eficaç de tots els proletaris. Indubtablement que en les nostres relacions cordials hem avançat moltíssim, si ens plaui per força. El nostre poderós enemic comú, però, ens ho ha quasi exigit i ràpidament ens hem hagut d'entendre i agermanar per a defensar la nostra pròpia existència, sobretot des de fa disset mesos, ja que abans encara s'observaven dissonàncies algunes guspires molt perjudicials que felen perillar la nostra causa de la República i de la Independència.

Els que sincerament volem estar ben agermanats no podem estar ni ahir ni avui prou complaguts de la nostra unitat d'acció, tot i havent millorat moltíssim les cordials relacions dels nostres organismes superiors d'una i altra Sindical i automàticament les de tots nosaltres. No, no podem estar prou satisfets, car podem anar molt més enllà de la nostra cordialitat i convivència mútua. L'enfortiment de l'unitat de la classe obrera no pot restar solament circumscrita davant les normes que han estat dictades i publicades recentment pels Comitès d'Enllaç Nacional i Regionals referents a la llibertat de sindicació, per molt atnades i justes que són aquestes mesures. No obstant ésser l'acord molt ennobilitat, no ens ha de passar ni per un moment desapercebut com una certesa irrefutable que encara, en vigílies de complir-se vint i set mesos de guerra contra les nostres «sangoneres» de tota la vida, no és respectat el criteri d'un ciutadà en ingressar al Sindicat que estigui més d'acord amb la seva psicologia i amb la seva manera de pensar. És trist i lamentable haver-ho de dir, però és verídica en alguns casos.

Homes de plena responsabilitat s'han manifestat públicament en premsa, mitjans i conferències que la finalitat bàsica dels Sindicats no era ni podia ésser altra que la d'una fusió. Això s'ha dit i es repeteix una infinitat de vegades, segurament convençuts de superar i de passar per damunt de totes les dificultats que es puguin presentar. És de creure que no s'enganyen pas uns i altres, per-

què coneixen prou que els separa momentàniament per a arribar a la fita tan desitjada per tots els treballadors que esperen freturosos d'un moment a l'altre el triomf definitiu de l'unitat amb només un Sindicat i un carnet, veritable motor de totes les nostres activitats socials, econòmiques i polítiques.

Les setmanes i els mesos transcorren vertiginosament, setmanes i mesos que desaproveitem per a convertir en una realitat viva i pràctica els sentiments de fusió de la immensa família del treball. Temps magnífic i perfectament oportú per haver-ho ja realitzat i encara per a poguer-ho realitzar. Després, per dissort de tots plegats, que no sigui massa tard i difícilíssim de constatar ho i que per tant novament surtin a la superfície totes les nostres passions i baixeses que sempre tant ens han perjudicat i que tant han favoregut als nostres irconciliables enemics mostrant la seva complaença en les nostres discòrdies i quan no era així ja tenien prou cura ells de promoure les fins eliminar nos en algunes ocasions nosaltres mateixos i també exterminats per ells individualment i col·lectivament. Fem només quelcom de memòria de tot el passat i principalment de la funesta i tràgica actuació dels malfactors i criminals subjectes Anido, Arlegui, etc., de negra recordança. I honorem com es mereixen—amb la fusió sindical—els nostres millors i abnegats companys caiguts per la defensa heroica de les nostres reivindicacions i de les nostres llibertats.

Hi han homes entre nosaltres que manifesten que no és possible per exemple que un company anarquista i un company marxista puguin estar mai d'acord pel contrast ideològic. Hom diu que no és un argument prou convincent, perquè llavors seria tant com permetre que dintre el Sindicat no seria humanament practicable la nostra convivència pel fet de pertànyer a un partit polític i per tant estimar un ideologia determinada. Sofreixen una greu equivocació els que no ho interpreten així. Perquè al Sindicat hi han de figurar ineludiblement tots els treballadors, pensin com pensin, car és un dret i una llibertat de ciutadania que no es pot per cap motiu estrangular a ningú.

Hom afirmaria sense temença de incórrer en cap error que la necessitat de comptar amb només un Sindicat i un carnet és veritablement sentida per tots els treballadors. Per què, doncs, no és un fet si és així? Potser per una única raó: Degut a la manca de dinamisme en no proposar s'ho els nostres homes més responsables. És una qüestió de voluntat i res més que de voluntat. Inconvenients? Seria

Clinica per a Malalties de la Peli i Sang Tractament del Dr. VISÀ-Dr. LLIBERTAT
Tractament ràpid i no operatiu de les almorranes (moreses)

Curació de les «úlceres (llagues) de les cames» — Tots els dimecres i diumenges, de 11 a 1 — R. CASANOVA (Sta. Teresa), 50 — MATARÓ

Subscriuiu-vos a LLIBERTAT

curiosa conèixen-les. Sembla que no n'hi poden haver, perquè en tot cas es poden superar estructurant de soca-rel tota l'organització perquè el Sindicat sigui de tots i perquè tothom s'hi trobi amb complaença. Absolutament tots, els de baix i els de dalt, hem de multiplicar tots els nostres esforços i totes les nostres activitats fins assolir urgentment aquest triomf definitiu que ha de servir d'exemple per a unificar i agermanar a tots els treballadors del món, calcant el magnífic procés dels proletaris russos, pàtria del socialisme. Formem, sense des-cans, el bloc indestructible que ha de servir nos per a encarrilar perfectament tots els nostres destins que la responsabilitat dels moments històrics com mai ens ofereixen.

V. BARTRA P.

EL LECTOR DIU...

Disposició encertada

Darrerament el proveir-se de verdures a la nostra ciutat constituïa per a molta gent un problema difícil de resoldre. Ja sabem que és escassa i per tant insuficient la quantitat dels productes hortícoles posats a la venda. Però el lamentable era que gairebé anaven a parar sempre a les mateixes mans, perquè no tothom podia anar a cercar números a plena nit i també perquè afortunadament encara hi han persones que tenen educació i bones maneres, i d'això se'n gaudien aquelles altres que no en tenen una dosi tant elevada. I qui no tenia des-preocupació poques vegades assolie fer-se amb un lot de verdura. En la lluita que s'originava per exemple en obrir-se les portes de l'ex-temple de Santa Maria avui convertit en Mercat, sempre guanyava el més fort o inconscient en perjudici del més feble o prudent.

La guerra és llarga, malauradament. Ja és hora, doncs, que haguem superat les naturals improvisacions del principi, moltes vegades poc afortunades degut a la manca de pràctica i experiència. Avui les deficiències en la distribució del poc o molt que es pot reparar no són ja justificables. Reconeixem que es va millorant i així aplaudim la disposició del Conseller-Regidor de Proveïments en el referent a la distribució de verdures en els Mercats de Mataró. Si es fa bé serà una bona millora. A veure si finalment es fan desaparèixer aquells gremis de «benemèrites» ciutadanes que desinteressadament veïllaven tota la nit pel bon ordre (?) de la venda. Hi ha gent tan donada al sacrifici.

El lema ha d'ésser aquest: Molt o poc, però segur.

LI.

Informació local

CLIPÒ DELS INVÀLIDS. — En el sorteig efectuat el dia 18, el premi de vint-i-cinc pessetes ha correspost al número 022.

Els números premiats amb tres pessetes són: 122, 222, 322, 422, 522, 622, 722, 822, 922.

— **OXIGENANTE DE CARBONES,** producte Científic-Tècnic reconegut com el més formidable progrés de la

termoquímica aplicada a la combustió. «Oxigenante de Carbons» estalvia quasi el 50 per cent de combustible. És aplicable a tota classe de carbons i llenyes (alzina, pl, plàten, etc., etc.). Es ven a totes les Drogueries, Ultramarinas i Ferreteries.

— Les restriccions que a la indústria ha imposat la manca de materials, fa que manquin forces articles d'ús domèstic. La Cartuja de Sevilla, però, encara segueix oferint als seus

clients un bon assortit d'aquests articles necessaris per a la casa o per a fer un present de bon gust.

— **COMPRARIA** vinya o camp en terreny pla que no sigui més lluny de 10 minuts de la Ciutat.

Raó: C. Catalunya n.º 40.

LLEGIU

LLIBERTAT

Informació del dia

Barcelona

Comunicat oficial d'ahir

EXÈRCIT DE TERRA

FRONT DE L'EST. — A la zona de l'Ebre l'activitat de les armes de terra mancà d'importància. L'aviació estrangera realitzà alguns bombardeigs de les nostres línies, i refusà el combat amb els caces republicans.

Tal com es consignava en el comunicat anterior ahir fou abatut en aquest front un «Heinkel 111», que bombardejava les nostres posicions. L'aparell, tripulat per un cap alemany d'esquadreta, fou tocat de ple per un obús antiaeri, explotant a l'aire. Un altre avió de la mateixa esquadreta, tipus i nacionalitat, fou així mateix abatut, i ambdós caigueren a les nostres línies. Dels seus sis tripulants, tots alemanys, quatre foren recollits morts i els altres dos greument ferits, que foren hospitalitzats.

FRONT DEL CENTRE. — Durant la nit última l'enemic realitzà alguns cops de mà contra algunes de les nostres posicions de la Ciutat Universitària, i fou obligat a replegar-se pel cert foc de les tropes republicanes que li causaren moltes baixes.

ALTRES FRONTS. — Sense notícies d'interès.

AVIACIÓ

En el matí d'ahir deu trimotors italians «Savoia 81», procedents de la seva base de Palma, llançaren sobre el casc urbà d'Alcoi un centenar d'explosius que ocasionaren la destrucció de 30 edificis. Les víctimes d'aquesta agressió s'eleva a tres dones mortes i 32 ferits.

A les 1:15 hores d'avui un hidro bombardejà Dènia i destruí cinc edificis.

A les 10:35 l'aviació dels invasors agredí eis poblats marítims de València.

La Justícia de la República

El Tribunal Permanent de guàrdia ha dictat sentència de sis anys i un dia d'internament per derrotisme contra Giner Claper.

El Tribunal d'Espionatge i Alta Traïció ha condemnat a trenta anys de la mateixa pena a Lluís Anglada.

El Tribunal de guàrdia de Lleida en funcions a Pulçerdà ha imposat diverses penyes per acaparament.— Fabra.

Notes de la Generalitat

Per trobar-se quelcom indisposat, aquest matí no ha comparegut al seu despatx el sots secretari de la Presidència, senyor Marià Rauret.

El sots secretari de Finances, senyor Marià Faced, ha rebut entre altres visites les dels senyors Jaume Casanoves, Soler, Ventosa i Roig, Gubern, Lluhi, Anglada i Cerezo.

El Conseller de Governació i Assisiència Social ha estat visitat entre altres pel ministre de Treball, el senyor Pi i Sunyer i una comissió de mutilats de guerra que li han fet lliurament d'un donatiu de 500 pessetes.— Fabra.

Estranger

La unitat d'Irlanda

DUBLIN. — Les manifestacions fetes darrerament pel President d'Irlanda, De Valera, sobre la qüestió de la unió de Belfast amb l'Estat lliure d'Irlanda, tot i que no mostraven cap tesi nova, no han deixat de produir certa espectacularitat, principalment si hom té present que les manifestacions de De Valera han estat fetes després de la greu crisi que ha travessat Europa.

LONDRES. — Els diaris anglesos en comentar les declaracions del President d'Irlanda sobre la conveniència de transferir certes prerrogatives del Parlament del Belfast al Parlament Irlandès, es mostren partidaris que el problema de la unitat irlandesa ha d'ésser resolt per acord de les dues parts i que també val la pena de tenir present que malgrat d'haver donat Irlanda garanties de que mai el seu territori serviria de base per una agressió a Anglaterra, aquesta no ha d'oblidar-se que a Irlanda hi han sectors que mantenen viu l'odi secular de raça contra la Gran Bretanya.— Fabra.

Continuen els incidents a Palestina

JERUSALEM. — En el dia d'ahir continuaren els incidents a la ciutat de Jerusalem.

Un incendi ha destruït la caserna que els àrabs havien instal·lat. Durant tot el dia han continuat les topades entre la policia i els àrabs. També s'han registat incidents en altres llocs.

De les topades han resultat 5 morts i 8 ferits.— Fabra.

La política racista

ROMA. — Es molt comentat un article del professor Pombe, publicat per la Revista Universitària. En aquest article el savi professor combat les exageracions del racisme.— Fabra.

El sentiment d'espanyolitat reneix a la zona facciosa

GIBRALTAR. — Comuniquen que a l'arribada d'un comboi amb tropes italianes s'ha produït un incident molt significatiu a l'estació de Càdic. Fatta la llum durant alguns moments, i el públic que s'havia vist obligat a saludar als italians, començà a xiular i a donar crists de «Morin els estrangers!» «Visca Espanya lliure!» La policia efectuà moltes detencions, especialment d'obrers.

Les activitats de Mr. Bonnet

PARIS. — El ministre d'Afers Exteriors de França ha rebut la visita de l'ambaixador de Polònia, amb el qual ha parlat de les pretensions d'Hongria sobre la Rússia Subcarpàtica.

També ha visitat al senyor Bonnet l'ambaixador de Xina, el qual ha exposat al ministre francès la delicada situació creada per les operacions empreses per l'exèrcit japonès a la Xina del Sud.— Fabra.

Propietaris de finques rústegues i urbanes

Si voleu vendre vostres finques passeu avui mateix per Casa Caldas. Trobareu el que desitgeu.

Compradors, si voleu adquirir finques rústegues o urbanes acudiu avui mateix i consulteu per a la contractació la Casa Caldas.

Hi ha capital disponible per a la col·locació en primeres hipoteques. No descreu de visitar la Casa Caldas.

La Casa Caldas té vint anys d'actuació, que són vint anys d'èxits.

Ronda Prim, 78 - Mataró.

MPRBMTA MINERVA. — MATARÓ

Atenció, Empreses Col·lectivitzades!

El Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya publicava, el dia 9 del corrent, un Decret del Departament d'Economia, en l'articulat del qual hi consta el que segueix:

Art. 6.º En l'ordre comptable i financer de l'empresa, és de la competència de l'interventor, el següent:

a) Autoritzar amb la seva signatura tots els documents que signifiquin disposició o mobilització de cabals.

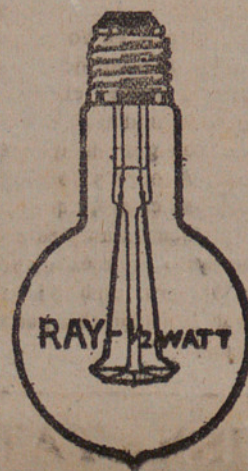
Art. 14.º A partir de la data de la publicació d'aquest Decret al DIARI OFICIAL els interventors-delegats en exercici adaptaran llur actuació a les normes acf establertes. Pel que es refereix a la signatura de documents que impliquin mobilització de cabals, caldrà registrar les signatures al Negociat de Legalitzacions del Departament d'Economia i les Banques i establiments de crèdit deixaran d'admetre paper que no porti aquest requisit, trenta dies després de la publicació d'aquest Decret.

En conseqüència, els Delegats de la Generalitat a les Empreses Bancàries i Institucions d'Estalvi de Catalunya hanran de tenir cura que, a partir del dia 9 de maig propiuent, sigui complimentat l'esperit i lletra del que queda ordenat pel Decret de referència.

Barcelona, 15 d'abril del 1958.

El Cap del Servei Tècnic del Crèdit i de l'Estalvi

Banca Arnús - Banc Espanyol de Crèdit - Banc Hispano Colonial - Banc Urquijo Català - Majó Germans, Banquers - Caixa d'Estalvis de Mataró.

MILESA

Manufactura Ibèrica de Làmparas Elèctriques S.A

Bombetes de tots els tipus

Usuals: «Pera», «½ watt», «Standard», «Opalines», «Llum del dia».

De fantasia: «Flames», «Esfèriques», «Perfums», «Cilíndriques», «Xinxetes», etc.

Fabrica a Mataró:

FRANCESC LATORRE (Gida) i
Tel. 100